DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

27. februar 2002 *

I sag C-46/01,

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved H. Støvlbæk og R. Amorosi, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Den Italienske Republik ved U. Leanza, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato M. Fiorilli, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 11 og artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT) (EFT L 243, s. 31), idet den ikke den 16. september 1999 havde udarbejdet og underrettet Kommissionen om programmerne, de skitserede planer og sammenfatningen af fortegnelser over apparater i henhold til disse artikler,

* Processprog: italiensk.

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, S. von Bahr, og dommerne D.A.O. Edward og C.W.A. Timmermans (refererende dommer),

generaladvokat: P. Léger
justitssekretær: R. Grass,

på grundlag af den refererende dommers rapport,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 6. december 2001,

afsagt følgende

Dom

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 2. februar 2001 har Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber i medfør af artikel 226 EF anlagt sag med påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 11 og artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT) (EFT L 243, s. 31), idet den ikke den 16. september 1999 havde udarbejdet og underrettet Kommissionen om programmerne, de skitserede planer og sammenfatningen af fortegnelser over apparater i henhold til disse artikler.

2 Artikel 1 i direktiv 96/59 bestemmer:

»Formålet med dette direktiv er en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kontrolleret bortskaffelse af PCB, dekontaminering eller bortskaffelse af apparater indeholdende PCB og/eller bortskaffelse af brugte PCB med henblik på deres fuldstændige bortskaffelse på grundlag af dette direktivs bestemmelser.«

3 Artikel 4, stk. 1, i direktiv 96/59 bestemmer:

»For at overholde artikel 3 sørger medlemsstaterne for, at der udarbejdes fortegnelser over apparater med et PCB-indhold på mere end 5 dm^3, og sender Kommissionen en sammenfatning af disse fortegnelser senest tre år efter dette direktivs vedtagelse. Med hensyn til kondensatorer skal tærsklen på 5 dm^3, forstås således, at den omfatter samtlige enkeltelementer i et kombineret sæt.«

4 Artikel 11 i direktiv 96/59 bestemmer:

»1. Senest tre år efter vedtagelsen af dette direktiv opstiller medlemsstaterne:

— planer for dekontaminering og/eller bortskaffelse af apparater, der er optaget i fortegnelserne, og de heri indeholdte PCB

— en skitseret plan for indsamling og efterfølgende bortskaffelse af de i artikel 6, stk. 3, nævnte apparater, som ikke skal optages i fortegnelser efter artikel 4, stk. 1.

2. Medlemsstaterne underretter straks Kommissionen om disse programmer og skitserede planer.«

5 Da Kommissionen var af den opfattelse, at Den Italienske Republik ikke havde udarbejdet programmerne, de skitserede planer og sammenfatningen af fortegnelser over apparater i henhold til artikel 11 og artikel 4, stk. 1, i direktiv 96/59, ligesom den ikke havde givet Kommissionen underretning om dokumenterne, indledte den proceduren i artikel 226 EF. Efter at have tilstillet Den Italienske Republik en åbningsskrivelse fremsatte Kommissionen den 3. august 2000 en begrundet udtalelse, hvori den opfordrede Den Italienske Republik til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme udtalelsen inden for en frist på to måneder fra dens meddelelse. Da Den Italienske Republik ikke besvarede den begrundede udtalelse, har Kommissionen anlagt nærværende sag.

6 I stævningen har Kommissionen gjort gældende, at Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 11 og artikel 4, stk. 1, i Rådets direktiv 96/59, idet den ikke senest den 16. september 1999 havde udarbejdet og underrettet Kommissionen om de forskellige programmer, skitserede planer og den sammenfatning af fortegnelser, som er omhandlet i de nævnte artikler.

7 Den italienske regering har for det første gjort gældende, at direktiv 96/59 er blevet gennemført i italiensk ret ved lovdekret nr. 209 af 22. maj 1999 (GURI nr. 151 af 30.6.1999, s. 23). Artikel 3 i dette dekret pålægger indehaverne af apparater med et PCB-indhold på mere end 5 dm^3, herunder kondensatorer, en pligt til at give underretning herom hvert andet år. Disse underretninger udgør grundlaget for udarbejdelsen af de fortegnelser og den sammenfatning, der er nævnt i artikel 4 i direktiv 96/59. Den italienske regering har imidlertid medgivet, at den endnu ikke har opfyldt sin underretningspligt.

8 For det andet har den italienske regering gjort gældende, at forsinkelsen i forhold til de tidsfrister, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, og i artikel 11 i direktiv 96/59 for fremsendelse af den deri omhandlede dokumentation, skyldes, at det er vanskeligt at udarbejde en fuldstændig fortegnelse over eksisterende PCB, når der ikke findes standardiserede metoder, som kan anvendes til analytisk at bestemme, hvorvidt der foreligger PCB. Standardiserede metoder til gennemførelse af de analyser, som er nødvendige for at kunne foretage en ensartet vurdering af, hvorvidt der foreligger substanser, som omfattes af den fællesskabsretlige definition af PCB i artikel 2 i direktiv 96/59, er først blevet vedtaget ved Kommissionens beslutning 2001/68/EF af 16. januar 2001 om fastsættelse af referencemetoder til måling af PCB i medfør af artikel 10, litra a), i direktiv 96/59/EF (EFT L 23, s. 31).

9 Kommissionen har herimod gjort gældende, at inden Kommissionen fastsatte referencemetoderne til måling af PCB-indholdet i kontaminerede materialer, blev målingerne i medfør af artikel 10, litra a), i direktiv 96/59 foretaget efter de gældende nationale analysemetoder eller efter de gældende metoder i USA. Som følge af de eksisterende metoder, som indtil da blev anvendt af medlemsstaterne, har det forhold, at der ikke fandtes en fælles europæisk referencemetode, ikke på noget tidspunkt hindret medlemsstaterne i at udarbejde den dokumentation, der kræves i henhold til direktiv 96/59. Ifølge Kommissionen var også den italienske regering derfor i stand til at udarbejde dokumentationen.

10 Indledningsvis bemærkes, at den italienske regering selv har medgivet, at den har tilsidesat sin forpligtelse til at udarbejde en sammenfatning af fortegnelser, som nævnt i artikel 4, stk. 1, i direktiv 96/59, og underrette Kommissionen herom inden den 16. september 1999, ligesom den ikke har udarbejdet en plan for dekontaminering og/eller bortskaffelse af apparater, der er optaget i fortegnelserne, og de heri indeholdte PCB, eller en skitseret plan for indsamling og efterfølgende bortskaffelse af apparater, som ikke skal optages i fortegnelserne, jf. artikel 11, stk. 1, i direktivet. Regeringen har i sit svarskrift, indleveret den 30. marts 2001, medgivet, at denne forpligtelse stadig ikke var opfyldt.

11 Der er imidlertid grund til at undersøge, om den manglende overholdelse af denne forpligtelse, som hævdet af den italienske regering, kan begrundes med, at der den

16. september 1999 ikke på europæisk plan fandtes referencemetoder til måling af indholdet af PCB i kontaminerede materialer, idet sådanne metoder først blev fastsat den 16. januar 2001.

12 Hertil bemærkes, at i medfør af artikel 10, litra a), i direktiv 96/59 er de målinger, der er foretaget, inden referencemetoderne blev fastsat, fortsat gyldige.

13 Direktiv 96/59 gav således udtrykkeligt medlemsstaterne tilladelse til fortsat at anvende deres egne målemetoder til bestemmelse af indholdet af PCB, uden at det var nødvendigt at afvente vedtagelsen af en referencemålemetode på europæisk plan for at udføre de nødvendige analyser. Den italienske regerings begrundelse kan således ikke tiltrædes.

14 Det følger heraf, at Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 4, stk. 1, og artikel 11 i direktiv 96/59, idet den ikke inden den 16. september 1999 har udarbejdet og underrettet Kommissionen henholdsvis om sammenfatningen af fortegnelser over apparater samt om programmerne og de skitserede planer i henhold til disse artikler.

Sagens omkostninger

15 I medfør af procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kommissionen har nedlagt påstand om, at Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Den Italienske Republik har tabt sagen, bør det pålægges den at betale sagens omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

1) **Den Italienske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 4, stk. 1, og artikel 11 i Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT), idet den ikke inden den 16. september 1999 har udarbejdet og underrettet Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber henholdsvis om sammenfatningen af fortegnelser over apparater samt om programmerne og de skitserede planer i henhold til disse artikler.**

2) **Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.**

von Bahr Edward Timmermans

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 27. februar 2002.

R. Grass

Justitssekretær

S. von Bahr

Formand for Fjerde Afdeling